

(reportáž z listopadové Krychle)

Poslední listopadový den, tedy 30. listopad 2006, připadl shodou okolností na poslední čtvrtek v měsíci. Jako "kronikáři" představení Sdružení Krychle, byť s občasnými výpadky (reportážními), mi nezbývá, než v osm večer sedět s notýskem, tužkou a foťákem na VIP místě v Balbínově poetické hospůdce. Listopadová Krychle byla podle říjnového sdělení v dramaturgii Michala Knébela a Arnošta Frauenberga. Tématem bylo manželství. Jako majitel přes 27 let starého oddacího listu, který je stále platný, jsem téma uvítal, byť někteří tvůrci pořadu znají manželství pouze z četby a doslechu. Hlavní dramaturg Michal Knébl mezi platonické znalce manželství nepatří. Na rozdíl od guru Krychle Milana Jablonského, jehož krásná žena jej doprovází do Balbínky, paní Knéblovou jsem zde ještě neviděl. Podotýkám, že mě napadá pouze dobrý, ale již otřepaný vtip o paní Colombové. Michal přivítal diváky a oznámil, že je čeká večer plný zmatků. Ti toto oznámení přijali bez vzrušení, protože zmatky jsou očekávány vždy.

První účinkující, písničkář a vynikající kytarista **Pepa Kvasil**, mě potěšil již tím, že přišel. Nějak mě ten tichý a milý člověk, milovník železnice, starých i nových tramvají a autobusů, dost chyběl. Pepa doprovázel Michala Knébela na kytaru a především zazpíval svou píseň *Svatební kytice*

. Pepa Kvasil je v podstatě velmi plachý člověk, ale pro mě je pořád tím zakopaných pokladem. Jenže kolik takových zakopaných truhlic ve folku, a nejen v něm, čeká na své objevitele!

Michal Knébl má občas snahu překonat svou tvář folkového klauna a přejít tak trošku do "vážna". Tentokrát nezněl jeho generační *Starý kozák*, ale novinka o tom, jak hledali člověka, co má na zádech křídla. Jenže do proudu lyriky nakonec vpadlo pivo a řízek a stříbrný Knéblovův vánek byl tatam. Na minulé Krychli byl získán vynikající zvukař jménem František Vlček. Pokud jej ztotožňujete s nejlepším písničkářem Krychle, máte pravdu. František obětavě kroutil knoflíky, ubíral a přidával. Moderní doba žádá, aby člověk nezůstával u jedné profese a František je bezesporu člověkem nové doby.

Dalším spoluúčinkujícím Michala Knébela, a posléze i sólovým účinkujícím, byl "undergroundový" folkař **Zbyněk Zeman**. Onen "underground", vysvětleno pro nezasvěcené, neznamená, že Zbyněk byl ve Třetím odboji s Mejlou Hlavsou. Zbyněk pracuje jako dozorčí stanice pražského metra, kterému v Londýně říkají roura, tedy Tube. Proto tedy ten underground. Jako jediný účinkující přišel v doprovodu své manželky. Vlastně jsem nikdy Zbyňka na žádném vystoupení bez manželky nepotkal. Zlý jazyk Michala Knébela sdělil, že Zbyněk vypadá jako sňatkový podvodník a proto byl vybrán do tématu. Zbyněk Zeman je ale

O manželství trochu jinak

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 02 Leden 2007 04:00

především velmi skromný a milý člověk píšící osobité písničky s osobitým humorem. Obaly svých desek sám ilustruje pohádkovým malířským naivním rukopisem. Proto jsem výběr Zbyňka do Krychle uvítal. Jenže Zbyněk nejprve doprovodil

Ženich s nevěstou dorazili do Balbínky...

foto: Tomáš Pohl ©

tancem a pouzdrem od kytary Michalovu píseň *Soudce*, která je vedle *Karkulky* součástí "rodinného pokladu" umělce. Nevěřil jsem, že kytarovým pouzdrem lze naznačit i kopání hrobu pro zavražděnou manželku. Pak Michal Knébl přednesl několik svých krátkých songů. Zněl song o tom, jak manžel vařil čaj a na radu ženy dal do horké vody pytlík, či píseň manžela toužícího být jako kiwi samosprašný. Nakonec zněla Kaše, opět jedna z rodinného Michalova pokladu s druhým hlasem Zbyňka Zemana. Spolu s Pepou Kvasilem pak přednesli společné dílo v rytmu čardáše a Zbyněk Zeman započal číst první čas ze svých "telenovel" s názvem *Slepýší sága*

. Slyšel jsem už dost variant na téma použití jednoho písmena v abecedě, od těch vulgárních až po ty, které svědčí o bohatosti autorova slovníku. Dílo Zbyňka Zemana patří bezesporu do té druhé lepší části, Zbyněk zazpíval i pár svých písní :

O hajném Ondřeji

(ten den měl svátek) a mírně erotickou

Jak jsem doučoval sloh

.

Vrchní zvukař František Vlček se přeměnil na písničkáře a hrábl tématicky do svých lesklých průsvitek. Oznámil, že pořad je ve skluzu, což v jeho případě vždy působí jako básnická hyperbola následovaná přehrabováním textů a smíchem publika. František vybral rusky motivovanou píseň *Má žena Jelena* o nedostatku kuchařského umění, známou *Jarunu* na text Milana Jablonského a

Konec dobrodruha

o konci trampa u kočárku obsahujícího, slovy Karla Poláčka, "

plod hříšné lásky

" řvoucí jako Komanči. V písni o tom, jak nelze usnout, František sice řekl, že mu došel papír s textem v tiskárně, ale byla o věcech velmi vážných, které bezesporu k manželství patří.

Michal Knébl se pak v dramatizaci povídky o trpaslíčkovi na chvíli změnil v Josefa Pehra, který celá léta jako herec Národního divadla v Praze oblažoval generace dětí svým Pepíčkem. Na

rozdíl od zasloužilého umělce Josefa Pehra, který měl Pepíčka v náručí, měl Michal trpaslíčka na noze. Dialog s ječící manželkou na téma ztráta ponožek a jejich záhadného mizení v Bermudském trojúhelníku domácnosti, tu zná snad každý, jen trochu déle ženatý muž. Konečně i já vím, kam se ztrácí jedna z páru ponožek.

Po pauze Zbyněk Zeman zavzpomínal na seznámení kněžny Kazi s mytickým řezníkem Bivojem.

Dalším účinkujícím, vedle Pepy Kvasila, z řady zatím neženatých mužů, byl **Bob Mylan** alias Vladimír Konopas Šaolín. Ještě po příchodu do sálu cosi psal. My, kteří Mylan - Šaolína známe, víme dobře, co psal. Bob přišel v obleku, kostkované košili a kravatě, takže oblečením připomínal dělnického ředitele padesátých let. Svlekl sako, odhalil široké šle, nasadil elektrickou kytaru a spustil. V rachotu elektrické kytary jsem chytal melodie Elánu či raného ASPM, ale možná jsem se spletl. Všechny písně byly věnovány Michalu Knébloví. Mylan dokázal, že elektrická kytara může doprovázet lyriku, což se projevilo v písni začínající slovy:

Kdo zastřelí moji starou?

Zvukař Franta Vlček se při této písni změnil ve figuranta a vestoje na židli pomocí cedulek s nápisy informoval diváky, o jaký rok manželství se ve sloce jedná. Bob Mylan zakončil svůj blok zpívanou úvahou o tom, že Michal Knébl je těhotnej a Knéblová neví s kým? Po plejádě známých jmen dospěl interpret a autor k závěru, že Knébl bude maminou s guvernérem Jirkou Hrdinou.

Hlavní scénkou večera byla ovšem svatba. Z předsálí nastoupil ženich Zbyněk Zeman s motýlem Emanuelem na krku a nevěsta v závoji ze záclony. Ani záclona, současně sloužící jako vlečka, nezastřela podobu všeuměla večera Františka Vlčka. Michal Knébl se zde soustředil krom komického oblečení účinkujících především na svatební řeč, kterou napsal a přednesl. Je nejen folkový klaun, ale i komik, kterému je dáván přídomek "drastický". Vzpomeňme jen na bratry Marxe či na naše nedoceněné a podle mého názoru geniální komiky Ference Futuristu a Jaroslava Štercla. Drastický komik balancuje na hranici založení diváka, kdy ještě jeho projev unese a uzná a kdy jej zatratí. Michal Knébl sám sobě nasadil vysokou laťku v představení opery o registrovaném partnerství, včetně vynikajícího úvodního slova. Jeho svatební projev nejenže tuto laťku nepřekonal, ale zůstal v hloubce pod ní. Projev byl dlouhý, se zbytečně opakovanými narážkami. Nemám nic proti užití vulgarit, k tomu jsem ostatně svůj názor vyjádřil ve fejetonu, ale několikrátý poukaz na skákání muněk s následným drbáním se, to není můj šálek "Jihlavanky". Situaci zahraňoval "omdlévající nevěsta" Franta Vlček, ale celkově ji zachránit nemohl.

Navíc zde působí "come back" Milana Jablonského, který tentokrát chyběl. Zde je slovesná i obsahová laťka na úrovni extraligy a bohužel každý pokus jiného autora je s ní konfrontován.

O manželství trochu jinak

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 02 Leden 2007 04:00

Konec patřil Arnoštu Fraunbergovi a jeho písním a veršům včetně "povinného" Anděla a Sněhuláka. Nemohu říct nic jiného než: Arnošte, díky, jako vždy skvělé.